

متن پرسش

سلام علیکم با عرض ادب و احترام محضر استاد طاهرزاده مولوی میفرماید: در دو چشم من نشین ای آنکه از من، من تری.. این بیت مولوی با بعثتی که با شهادت رهبری ایجاد شد تطابق دارد. مصرع اول را شاید این‌گونه بشود تعبیر که چون رهبر شهید شخصیت جامعی دارد هر کس به قدر معرفت و ظرفیت وجودی خود می‌تواند از این وجود نورانی بهره مند شود و مصرع دوم حکایت مردمی است که از هر قشر و مذهبی و با هر تیپ و ظاهری (من) برتر خود را در رهبر شهید جستجو می‌کنند حال خواستم نظر حضرتعالی درباره این بیت شعر و تطبیق آن با رهبر شهید (حضرت آیت الله خامنه‌ای) جويا شوم با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقتاً اگر انسان به خود آید و متوجه معارف عالی‌ه‌ی شود و با خود خلوت کند که خود را چگونه در آن معارف عالی‌ه حاضر و حاضرتر نماید و در انسانیت خود حاضر شود؛ ناگهان به آن جایی می‌رسد که در افق شخصیت خود، اولیای الهی را آشناترین آشناها می‌یابد و می‌بیند که چه اندازه با مولایمان امام‌المتقین «علیه‌السلام» آشنا بوده است و این‌جاست که خواهد گفت: «آن‌که عمری در پی او می‌دویدم کو به کو / ناگهانش یافتم با دل نشسته روبه‌رو». و در این عرصه که در جستجوی آن اولیای الهی، خود را کند و کاو می‌کند، می‌یابد که چه اندازه ذیل اولیای الهی با حضرت روح‌الله «رضوان‌الله تعالی علیه» و آقای شهید انقلاب و ایران «رضوان‌الله تعالی علیه» آشنا و آشناتر است. و این‌جا است که آری! با نظر به آن رهبر شهید، آن بیت مشهور به ظهور می‌آید که: «در دو چشم من نشین ای آن‌که از من، من تری» و این است راز دل‌دادگی بشری که در جستجوی انسانیت خود، آن رهبر شهید را افق شخصیت خود می‌یابد و برای هرچه نزدیک شدن به او و یا به خود، اشک‌هایش جاری می‌شود. موفق باشید